

Brusel 18. září 2026
(OR. en)

13402/26

Interinstitucionální spis:
2023/0076 (COD)

ENER 584
ENV 1101
CLIMA 464
COMPET 1092
CONSOM 265
FISC 309

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	18. září 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 488 final
Předmět:	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o účinnosti zavedení trestních sankcí členskými státy v případě úmyslných a závažných případů zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií v Unii

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 488 final.

Příloha: COM(2026) 488 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.9.2026
COM(2026) 488 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**o účinnosti zavedení trestních sankcí členskými státy v případě úmyslných a závažných
případů zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií v Unii**

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o účinnosti zavedení trestních sankcí členskými státy v případě úmyslných a závažných případů zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií v Unii

Obsah

I.	Úvod: Porušení nařízení REMIT	2
II.	Metodika.....	5
III.	Rámec EU týkající se trestných činů a trestů	6
IV.	Aktuální stav v oblasti porušování nařízení REMIT a hlavní získané poznatky.....	6
V.	Zjištění.....	12

I. Úvod: Porušení nařízení REMIT

Nařízení (EU) č. 1227/2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (dále jen „nařízení REMIT“)¹ bylo pozměněno nařízením (EU) 2024/1106 („dále jen nařízení REMIT II“)², které vstoupilo v platnost dne 7. května 2024 (nařízení REMIT ve znění nařízení REMIT II se pro účely této zprávy označuje jako „pozměněné nařízení REMIT“).

Nařízení REMIT je klíčovým právním předpisem EU. Jeho cílem je zajistit integritu a transparentnost velkoobchodních trhů s energií zavedením rámce pro prevenci a odhalování zneužívání trhu.

Ustanovení čl. 21a odst. 2 pozměněného nařízení REMIT stanoví následující:

„2. Do 1. června 2025 Komise posoudí účinnost zavedení trestních sankcí členskými státy za úmyslné a závažné případy zneužívání trhu na velkoobchodních trzích s energií v Unii a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ve zprávě mohou být navržena vhodná opatření, která mohou zahrnovat předložení legislativního návrhu.“

Cílem této zprávy (dále jen „zpráva“) je splnit povinnost Evropské komise podle čl. 21a odst. 2 pozměněného nařízení REMIT. Část I zprávy obsahuje základní informace o pozměněném nařízení REMIT a o příslušných povinnostech, které nařízení REMIT II ukládá členským státům v souvislosti s vymáháním práva v případě porušení nařízení REMIT. V části II je vysvětlena metodika, kterou Komise při sestavování této zprávy použila. Část III popisuje právní rámec, podle kterého má Unie pravomoci v oblasti sbližování trestních zákonů a předpisů členských států. Část IV poskytuje přehled opatření, která členské státy zavedly za účelem vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT, a obecněji pak přehled situace v oblasti vymáhání nařízení REMIT v celé EU. Na závěr obsahuje část V závěry Komise. Zpráva je předkládána Evropskému parlamentu a Radě.

Pro doplnění: Článek 18 nařízení REMIT ve svém původním znění ukládal členským státům povinnost stanovit pravidla týkající se sankcí za porušení nařízení REMIT a přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Ustanovení rovněž stanovilo, že tyto sankce by měly být účinné, odrazující a přiměřené a musí odrážet povahu, trvání a závažnost porušení, škody způsobené spotřebitelům a potenciální zisky z obchodování na základě důvěrných

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/ces>).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1106 ze dne 11. dubna 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 1227/2011 a (EU) 2019/942, pokud jde o zlepšení ochrany Unie před manipulací s trhem na velkoobchodním trhu s energií (Úř. věst. L, 2024/1106, 17.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/ces>).

informací a manipulace s trhem. Článek 18 nařízení REMIT nestanovil pro členské státy konkrétní rámec sankcí.

V rámci revize nařízení REMIT v letech 2023–2024 bylo zjištěno, že vymáhání pravidel nařízení REMIT se v jednotlivých členských státech EU značně liší. Některé členské státy zaznamenaly neobvykle nízkou míru vymáhání práva. V jiných případech nebyly pokuty za porušení předpisů dostatečným odstrašujícím prostředkem od budoucích porušení.

Nařízení REMIT II zavedlo několik významných změn, jejichž cílem je odstranit tyto nesrovnalosti, zajistit účinné vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT a tím dále posílit integritu trhu.

Konkrétněji řečeno, nařízení REMIT II vyjádřilo naléhavou potřebu vytvořit jednotnější a pevnější rámec pro prevenci manipulace s trhem na velkoobchodních trzích s energií. Za tímto účelem bylo nařízení REMIT pozměněno tak, aby obsahovalo konkrétní seznam opatření, která by měla mít vnitrostátní regulační orgány k dispozici pro postihy při porušení nařízení REMIT. Zejména nařízení REMIT II zdůraznilo, jak je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány disponovaly nezbytnými vyšetřovacími a vynucovacími pravomocemi, které jsou již stanoveny v čl. 13 odst. 2 nařízení REMIT, a to konkrétně pravomocemi a) získat přístup k jakémukoli příslušnému dokumentu v jakékoli formě a obdržet jeho kopii; b) požadovat informace od každé dotčené osoby, včetně těch, které se postupně zapojily do předávání příkazů nebo provádění dotyčných operací, jakož i jejich zmocnitelů, a je-li třeba, předvolat a vyslechnout každou takovou osobu nebo zmocnitele; c) provádět kontroly na místě; d) požadovat existující záznamy o telefonních hovorech a datovém provozu; e) požadovat ukončení jakéhokoli jednání, které je v rozporu s nařízením REMIT nebo s jakýmkoli akty v přenesené pravomoci či prováděcími akty, přijatými na jeho základě; f) požádat soud o zmrazení nebo obstavení majetku a g) požádat soud nebo jiný příslušný orgán o uložení dočasného zákazu profesionální činnosti.

Kromě toho nový čl. 18 odst. 3 nařízení REMIT II zavedl povinnost členských států zajistit, aby vnitrostátní regulační orgány měly pravomoc ukládat v případě porušení nařízení REMIT alespoň následující správní pokuty a přijímat další správní opatření: a) vyzvat k ukončení porušování; b) nařídit vydání zisku plynoucího z porušení nebo ztráty, které se dotyčná osoba díky porušením vyhnula, pokud je lze zjistit; c) vydat veřejné upozornění nebo oznámení; d) uložit penále a e) ukládat správní pokuty.

Nový čl. 18 odst. 4 nařízení REMIT II zavedl rámec pro minimální harmonizaci správních pokut, který stanoví, jakým způsobem by měly být na vnitrostátní úrovni určovány maximální správní pokuty³. Cílem těchto změn bylo zajistit, aby každý členský stát ukládal pokuty, které jsou účinné, odrazující a přiměřené.

Konkrétně nový článek 18 odst. 4 a 5 nařízení REMIT II zavádí rámec minimální harmonizace, podle něhož musí členské státy stanovit maximální správní pokuty, které budou alespoň ve stejné výši jako částky uvedené v tomto článku. Tato harmonizace se vztahuje na porušení následujících článků pozměněného nařízení REMIT:

- článek 3, který zakazuje obchodování zasvěcených osob;
- článek 4, který stanoví povinnost účastníků trhu zveřejňovat důvěrné informace;
- článek 5, který zakazuje manipulaci s trhem;
- článek 8, který ukládá účastníkům trhu povinnost předkládat Agentuře Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „ACER“) údaje týkající se velkoobchodních energetických produktů⁴, jakož i fundamentální údaje⁵ a údaje týkající se expozičních účastníků trhu. Podrobnosti týkající se oznamovací povinnosti účastníků trhu jsou uvedeny v prováděcím nařízení Komise (EU) 2026/256⁶;
- článek 9, který ukládá účastníkům trhu povinnost zaregistrovat se u vnitrostátního regulačního orgánu v členském státě, v němž jsou usazeni nebo mají bydliště. Článek 9 rovněž zavedl povinnost pro účastníky trhu, kteří jsou usazeni nebo mají bydliště ve třetí zemi a uzavírají transakce, jež je třeba oznámit agentuře ACER podle čl. 8 odst. 1 pozměněného nařízení REMIT, aby určili zástupce v EU. Článek 15, který stanoví oznamovací povinnosti pro osoby, které v rámci své profese sjednávají nebo provádějí obchody s velkoobchodními energetickými produkty, jak byl zaveden v nařízení REMIT II. Tyto oznamovací povinnosti se týkají určitých porušení nařízení REMIT a jsou určeny agentuře ACER a příslušným vnitrostátním regulačním orgánům.

Nařízení REMIT II poskytuje členským státům nástroje pro účinnější vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT. Skutečnost, že nařízení REMIT II zavedlo posílený rámec správních

---

³ Konkrétně může skutečná výše správních pokut, které mají být uloženy v konkrétním případě, dosáhnout maximální výše stanovené v nařízení REMIT II nebo vyšší výše stanovené vnitrostátním právem.

⁴ „Velkoobchodní energetické produkty“ jsou definovány v čl. 2 odst. 4 nařízení REMIT.

⁵ „Fundamentální údaje“ jsou definovány v čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1348/2014.

⁶ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/256 ze dne 30. ledna 2026 o oznamování údajů, kterým se provádí čl. 7c odst. 2 a čl. 8 odst. 1a, 2 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií a zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1348/2014 (Úř. věst. L, 2026/256, 9.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/256/ces).

pokut a dalších správních opatření, nebrání členským státům v zavedení trestních sankcí za porušení nařízení REMIT.

II. Metodika

Za účelem splnění své povinnosti podle čl. 21a odst. 2 pozměněného nařízení REMIT a získání přehledu o účinnosti sankcí za porušení nařízení REMIT, jak jsou v současné době uplatňovány v členských státech, Komise vypracovala dotazník určený vnitrostátním regulačním orgánům, který byl v září 2024 rozeslán prostřednictvím Rady evropských energetických regulačních orgánů (dále jen „CEER“).

Tento dotazník, který se zaměřoval výhradně na provádění právních předpisů k nařízení REMIT, obsahoval otázky týkající se stávajících vnitrostátních rámců, zejména pokud jde o správní pokuty a další správní opatření; počty probíhajících a ukončených řízení o porušení předpisů v jednotlivých členských státech (včetně přijetí všech konečných rozhodnutí a soudních rozsudků) a příslušných uložených sankcí; související statistické údaje odrážející donucovací opatření přijatá v jednotlivých členských státech; a přehled úspěšných i neúspěšných žalob podaných u příslušných vnitrostátních soudů. Dotazník obsahoval další sadu otázek určených členským státům, jejichž sankční rámec pro porušení nařízení REMIT stanoví nejen správní sankce a další správní opatření, ale také trestní sankce a další opatření v rámci trestního řízení.

Komise obdržela 26 odpovědí od vnitrostátních regulačních orgánů (dále jen „respondenti“) z 26 členských států, z nichž 21 bylo doručeno v listopadu 2024 a zbývajících pět na konci června 2025. Jeden vnitrostátní regulační orgán na dotazník neodpověděl. Tato zpráva se proto opírá o informace předložené 26 vnitrostátními regulačními orgány.

III. Rámec EU týkající se trestných činů a trestů

Tato část uvádí základní informace o pravomoci EU přijímat právní předpisy v oblasti hmotného trestního práva, která se řídí článkem 83 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).

V souladu s čl. 21a odst. 2 pozměněného nařízení REMIT může Komise předložit legislativní návrh, pokud to považuje za nezbytné, aby členské státy zavedly trestní sankce za porušení nařízení REMIT.

V souladu s čl. 83 odst. 1 SFEU může Unie stanovit minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v určitých oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem. Jedná se o tyto oblasti trestné činnosti, které jsou vyčerpávajícím způsobem uvedeny v SFEU: terorismus, obchod s lidmi, sexuální vykořisťování žen a dětí, nedovolený obchod s drogami a se zbraněmi, praní peněz, korupce, padělání platebních prostředků, trestná činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovaná trestná činnost (dále jen „unijní trestné činy“). Rada může jednomyslně rozšířit tento seznam tak, aby zahrnoval i další oblasti trestné činnosti, které splňují kritéria závažnosti a přeshraničního významu, a to s výhradou souhlasu Evropského parlamentu.

Dosud k tomu došlo pouze jednou, a to na základě rozhodnutí Rady (EU) 2022/2332⁷, jímž bylo porušení omezujících opatření Unie zařazeno na seznam unijních trestných činů.

V souladu s čl. 83 odst. 2 SFEU může Unie rovněž přijmout minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí v oblastech, které byly předmětem harmonizačních opatření v rámci jiných politik Unie. Tato pravomoc v zásadě zahrnuje širokou a rozmanitou škálu oblastí politiky. Toto oprávnění lze však uplatnit pouze v případech, kdy se trestněprávní vymáhání **ukáže jako nezbytné** k zajištění účinného provádění příslušné politiky Unie – to platí zejména pro závažné případy zneužívání trhu v oblasti finančních služeb⁸.

IV. Aktuální stav v oblasti porušování nařízení REMIT a hlavní získané poznatky

Správní a trestní sankce, které se v současné době uplatňují v členských státech EU

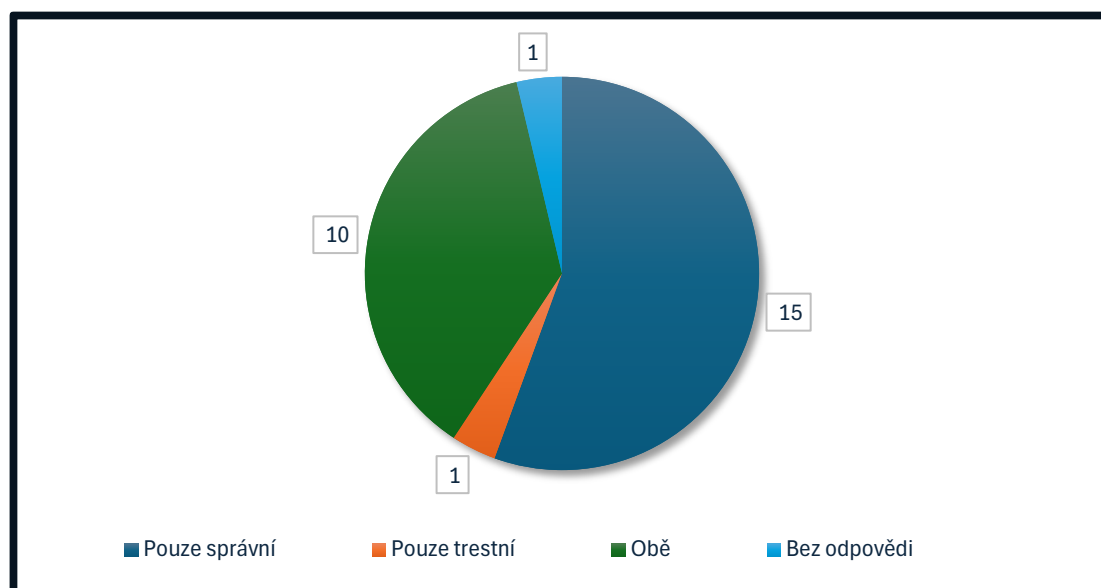
⁷ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/2332 ze dne 28. listopadu 2022, kterým se porušování omezujících opatření Unie určuje jako oblast trestné činnosti splňující kritéria stanovená v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 308, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2332/ces>).

⁸ Například v souvislosti se směrnicí 2014/57/EU o zneužívání trhu, směrnicí (EU) č. 2017/1371 o boji proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie a směrnicí (EU) č. 2024/1203 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/57/ces>).

Na základě informací předložených Komisi lze konstatovat, že některé členské státy v případě porušení nařízení REMIT uplatňují k zajištění jeho dodržování pouze správní opatření, zatímco jiné kromě správních opatření stanovují také trestní sankce. Jeden členský stát má právní rámec, který se skládá výlučně z trestních sankcí.

Na následujícím obrázku je uveden počet členských států, které uplatňují: i) pouze správní opatření; ii) kombinaci správních a trestněprávních opatření a iii) pouze trestněprávní opatření k zajištění vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT.

Obrázek 1: Sankce za porušení nařízení REMIT (počet členských států)

* Zdroj: Odpovědi 26 členských států na dotazník Komise

Jak vyplývá z obrázku 1, **15 z 26 členských států, které poskytly odpověď, tedy jejich většina**, se rozhodla pro správní sankce, včetně pokut, jako svůj hlavní nástroj vymáhání práva s cílem řešit porušení nařízení REMIT a předcházet nedodržování předpisů. Na druhou stranu **jeden členský stát** (Irsko) zavedl rámec založený výlučně na trestních sankcích, zatímco zbývajících **deset členských států, které odpověděly** (Rakousko, Kypr, Německo, Dánsko, Maďarsko, Estonsko, Malta, Nizozemsko, Polsko a Švédsko) přijaly duální přístup, který jako odstrašující prostředek proti porušování nařízení REMIT kombinuje správní a trestní sankce.

Jeden vnitrostátní regulační orgán informoval Komisi, že jeho členský stát zvažuje doplnění stávajícího rámce, který zahrnuje pouze správní sankce, o sankce trestní. Vnitrostátní regulační orgány zejména v letech 2022 a 2023 předložily ministerstvu spravedlnosti návrhy na to, aby byla určitá porušení nařízení REMIT, konkrétně porušení článků 3 a 5, klasifikována jako trestné činy. Cílem tohoto členského státu je zajistit, aby jeho vnitrostátní právní rámec byl v souladu s platnými ustanoveními o protiprávním jednání na trhu podle nařízení (EU) č. 596/2014⁹.

Naopak jediný členský stát, který v současné době disponuje pouze trestními sankcemi pro vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT, zvažuje zavedení správních pokut, aby zajistil účinnější vymáhání práva.

Stávající pravidla v jednotlivých vnitrostátních právních řádech týkající se správních pokut

Respondenti dotazníku poskytli informace o výši správních pokut uložených za porušení nařízení REMIT. Tyto úrovně se mezi členskými státy výrazně liší; v některých právních rámcích jsou správní pokuty vyjádřeny v procentech, v jiných jsou stanoveny pouze jako konkrétní částky a v dalších se kombinují oba přístupy. Někteří respondenti například uvedli, že příslušné právní rámce stanovují pokuty ve výši až 8 % ročního obratu dotčeného subjektu, přičemž v případě opakovaných přestupků nebo s přihlédnutím k finančním ziskům mohou tyto pokuty dosáhnout až 20 %. Jiní uvedli, že správní pokuty se pohybují v rozmezí od 20 000 do 50 000 EUR, přičemž existují ustanovení umožňující zvýšení pokut v závislosti na závažnosti porušení. Jiné vnitrostátní právní řády stanoví pokuty v rozmezí od přibližně 300 EUR, přičemž výše pokuty může dosáhnout až 10 % ročního příjmu dotčeného subjektu, a to spolu s dočasnými omezeními obchodních činností. Několik členských států stanoví pokuty dosahující výše až 6 milionů EUR.

Pravidla vnitrostátních právních řádů týkající se trestních sankcí

Jak již bylo uvedeno výše, jedenáct respondentů uvedlo, že jejich právní rámec obsahuje ustanovení o trestních sankcích. Mezi ně patřily trestní pokuty a v některých případech i trest odnětí svobody v maximální délce 10 let. V některých případech rámec rovněž stanovil zmrazení nebo konfiskaci majetku a dočasný zákaz výkonu profesní činnosti.

---

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/2026-06-05>.

Jeden z respondentů například poskytl následující podrobný přehled trestních sankcí platných v jeho členském státě:

- Manipulace s trhem: pokuta ve výši až 5 000 denních sazeb, nebo trest odnětí svobody na 1 až 10 let, nebo obojí.
- Uzavření dohody za účelem manipulace s trhem: pokuta ve výši až 2 500 denních sazeb.
- Využití důvěrných informací v rozporu s čl. 3 odst. 1 písm. a) pozměněného nařízení REMIT: pokuta ve výši až 5 000 denních sazeb, nebo trest odnětí svobody na 1 až 10 let, nebo obojí. Pokud se tohoto činu dopustí osoba uvedená v čl. 3 odst. 2 písm. a) nebo c) pozměněného nařízení REMIT: pokuta ve výši až 5 000 denních sazeb, nebo trest odnětí svobody na dobu od 2 do 12 let, nebo obojí.
- Nezákonné zveřejnění důvěrných informací v rozporu s čl. 3 odst. 1 písm. b) pozměněného nařízení REMIT: pokuta až do výše 2 500 denních sazeb, omezení svobody nebo odnětí svobody na dobu od 3 měsíců do 5 let.
- Doporučování nebo podněcování k nákupu či prodeji velkoobchodních energetických produktů na základě důvěrných informací, což představuje porušení čl. 3 odst. 1 písm. c) pozměněného nařízení REMIT: pokuta až do výše 2 500 denních sazeb, omezení svobody nebo odnětí svobody na dobu od 3 měsíců do 5 let.
- Prozrazení obchodního tajemství v rozporu s článkem 17 pozměněného nařízení REMIT: pokuta, omezení svobody nebo odnětí svobody na dobu od 3 měsíců do 5 let.
- Pokud osoba, která v rámci své profese sjednává transakce, neinformuje předsedu vnitrostátního regulačního orgánu o odůvodněném podezření na manipulaci s trhem, pokus o manipulaci s trhem nebo zneužití důvěrných informací, čímž poruší nový článek 15 pozměněného nařízení REMIT: pokuta, omezení svobody nebo odnětí svobody na dobu od 3 měsíců do 5 let.

Z odpovědí na dotazník vyplývá, že v případech, kdy členské státy disponují rámcem kombinujícím správní i trestní sankce za porušení nařízení REMIT, uplatňují odstupňovaný přístup, v jehož rámci se správní sankce vztahují na méně závažná porušení nařízení REMIT, zatímco trestní sankce se vztahují na závažnější trestné činy. Podle názoru respondentů je díky tomuto přístupu možné uplatňovat diferencovanější strategii vymáhání, přizpůsobenou závažnosti daného porušení.

Jeden z respondentů například vysvětlil, že porušení článku 5 pozměněného nařízení REMIT (zákaz manipulace s trhem) může představovat jak trestný čin, tak přestupek, a to v závislosti na tom, zda dané jednání ovlivňuje cenu velkoobchodních energetických produktů. Pokud toto jednání nemá na cenu příslušných velkoobchodních energetických produktů vliv, je považováno za méně závažné a podléhá pouze správním sankcím, a naopak.

Problémy s vymáháním v případě porušení nařízení REMIT

Tři respondenti uvedli, že trestní sankce mohou mít větší odrazující účinek než správní donucovací opatření. Podle předložených odpovědí však členské státy, které uplatňují trestní sankce – ať už výlučně, nebo v kombinaci se správními opatřeními –, čelily při vymáhání porušení nařízení REMIT značným obtížím. To vedlo k nižší míře vymáhání předpisů v těchto členských státech, a to z důvodů, které jsou vysvětleny níže.

Někteří respondenti například uvedli, že zavedení trestních sankcí, které vyžadují, aby vnitrostátní regulační orgán podal žalobu u soudu a/nebo u státního zástupce, a v případě úspěchu vedou k soudním řízením, může představovat překážku pro účinné vymáhání nařízení REMIT. Důvodem jsou následující skutečnosti.

Zaprvé, celý proces má vliv na časový harmonogram. Ukončení trestního řízení, včetně dosažení fáze uložení trestních sankcí, obvykle trvá déle než ukončení řízení týkajícího se správních sankcí. Důvodem je také to, že v případě správních sankcí mají vnitrostátní regulační orgány přímou pravomoc ukládat pokuty osobám, které se daného jednání dopustily. Komise si uvědomuje, že délka řízení může být rovněž způsobena složitostí případů zneužívání trhu na trzích s energií.

Zadruhé, podle odpovědí v dotazníku je trestní stíhání za porušení nařízení REMIT procesem, který je složitější než v případě jednání, za něž se ukládají správní sankce. Složitost prvního případu souvisí s trestní povahou sankce, např. s důkazním břemenem, které musí vnitrostátní regulační orgán unést, aby mohl úspěšně zahájit trestní stíhání. Získání dostatečných důkazů, aby byl v trestním řízení splněn požadovaný důkazní standard, může být pro příslušný vnitrostátní orgán (obvykle ze strany státních zástupců, kteří nemusí být nutně obeznámeni s fungováním trhů s energií) náročné. To platí zejména v případech, kdy se dané porušení nařízení REMIT týká jednání, které představuje manipulaci s trhem nebo obchodování na základě důvěrných informací, což často vyžaduje vysokou míru sofistikovanosti ze strany dotčených účastníků trhu. Podle odpovědí v dotazníku to vedlo k velmi malému počtu

úspěšných trestních stíhání (pokud vůbec k nějakým), přičemž mnoho případů bylo buď zastaveno, nebo skončilo zproštěním viny.

Ukládání správních sankcí za porušení nařízení REMIT

Ačkoli dosud neexistují téměř žádné pravomocné soudní rozsudky ukládající trestní sankce za porušení nařízení REMIT¹⁰, počet rozhodnutí a správních pokut uložených členskými státy účastníkům trhu naznačuje, že situace v oblasti vymáhání práva se mění. Jako příklad lze uvést, že dva členské státy s nejvyšším počtem rozhodnutí souvisejících s nařízením REMIT uvedly následující:

- jeden z nich přijal od roku 2016 celkem 43 rozhodnutí týkajících se porušení nařízení REMIT, na jejichž základě byly uloženy správní pokuty v celkové výši přibližně 10 500 000 EUR;
- druhý provedl od zavedení nařízení REMIT v roce 2016 celkem 46 šetření, na jejichž základě byla vydána příslušná rozhodnutí o porušení předpisů, a bylo uloženo 61 pokut v celkové výši 115 060 096 EUR.

Další členský stát údajně uložil pokuty za různá porušení nařízení REMIT v celkové výši 2 560 000 EUR.

Z odpovědí na dotazník vyplývá, že členské státy, které disponují rámcem pro ukládání správních pokut za porušení nařízení REMIT, byly schopny uplatňovat pružnější a účinnější strategii vymáhání práva a uzavřít větší počet šetření, na jejichž základě byla vydána konečná rozhodnutí ukládající správní pokuty či jiná správní opatření.

Odrážející účinek správních a trestních sankcí

Dotazník obsahoval také otázku týkající se odrážejícího účinku sankcí uplatňovaných v členských státech. Viz obrázek 2 níže.

- Většina respondentů, konkrétně 16 z 26, se domnívala, že tato zavedená opatření mají dostatečně odrážející účinek a přispívají k účinnému vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT. V těchto jurisdikcích se rámec pro vymáhání práva opíral o správní opatření. Jeden z těchto šestnácti respondentů například uvedl, že ve čtyřech případech

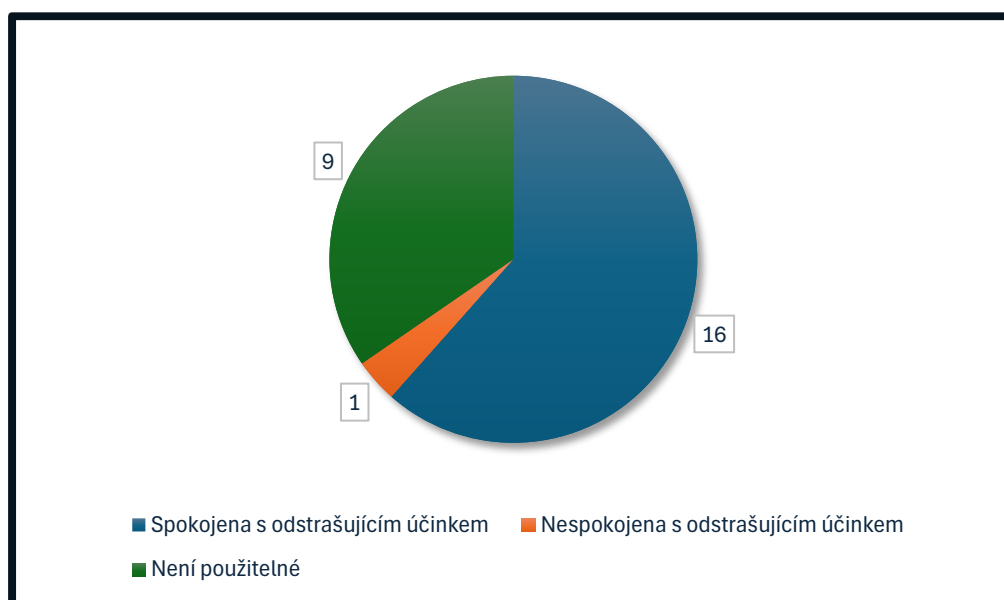
---

¹⁰ Jedenáct členských států, v nichž jsou zavedeny trestní sankce, poskytlo následující odpovědi: v Rakousku, na Kypru, v Dánsku, Maďarsku, Irsku, na Maltě, v Nizozemsku, Polsku a ve Švédsku dosud nebyla přijata žádná donucovací rozhodnutí; v Německu se v současné době projednávají dva případy, ale žádné rozhodnutí dosud nebylo přijato. Estonsko na danou otázku nepředložilo věcnou odpověď.

porušení nařízení REMIT, které byly od roku 2011 prošetřovány a za které byly uloženy správní pokuty ve výši 75 000 EUR, se tři ze čtyř účastníků trhu, jimž byly správní pokuty uloženy, nedopustili žádného dalšího porušení nařízení REMIT.

- Jeden z respondentů však uvedl, že výše správních pokut uplatňovaných v jeho příslušné jurisdikci je zanedbatelná, vezmeme-li v úvahu velikost účastníků trhu zapojených do údajného protiprávního jednání souvisejícího s nařízením REMIT.
- Devět respondentů uvedlo, že nemají k dispozici žádné údaje o porušeních nařízení REMIT nebo že žádná rozhodnutí o porušení předpisů v jejich jurisdikcích nevedla k uložení pokut.

Obrázek 2: Současná míra spokojenosti s odrazujícím účinkem správních opatření za porušení nařízení REMIT (podle počtu zemí)

V. Zjištění

Jak již bylo uvedeno výše, v souladu s čl. 83 odst. 2 SFEU může Unie uplatnit svou pravomoc přijímat trestní sankce pouze v případě, že se trestní vymáhání **ukáže jako nezbytné** k zajištění účinného provádění příslušné politiky Unie. Na základě odpovědí na dotazník, informací, které má Komise k dispozici v době vypracování této zprávy, a článku 18 revidovaného nařízení REMIT **v současné době nic nenasvědčuje tomu**, že by trestněprávní vymáhání bylo nezbytné k zajištění účinného vymáhání rámce nařízení REMIT. Tento závěr se netýká jiných oblastí, jako je například zneužívání trhu v odvětví finančních služeb, kde bylo trestněprávní vymáhání považováno za nezbytné k zajištění účinného provádění příslušné politiky Unie.

Na základě odpovědí na dotazník Komise a v této fázi provádění nařízení REMIT se zdá, že členské státy, jejichž rámec pro vymáhání práva je založen na trestních sankcích – ať už výlučně, nebo v kombinaci se správními sankcemi –, čelí značným obtížím při uzavírání případů týkajících se nařízení REMIT nebo při dosahování úspěšných pravomocných rozsudků. Pro srovnání lze říci, že členské státy, které disponují rámcem pro vymáhání práva v případě porušení nařízení REMIT založeným na správních opatřeních, vykazují lepší výsledky v oblasti vymáhání práva.

Kromě toho se očekává další posílení vymáhání prostřednictvím nově zavedeného rámce nařízení REMIT II, který jsou členské státy povinny zavést. Jak bylo vysvětleno výše, tento nový rámec s sebou přináší nejen posílení vyšetřovacích pravomocí a pravomocí pro vymáhání práva vnitrostátních regulačních orgánů, ale také povinnost členských států dodržovat rámec minimálních harmonizačních opatření stanovený v článku 18 pozměněného nařízení REMIT.

Zavedení vnitrostátních rámců v souladu s článkem 18 pozměněného nařízení REMIT posílí vymáhání tohoto nařízení a zajistí jeho účinnost a odrazující účinek. Komise proto navrhuje zaměřit se na provádění těchto nových ustanovení a rámců, aby bylo možné plně využít výhod posíleného vymáhání předpisů a posoudit dopady v praxi.

Do 8. května 2027 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, zda jsou sankce za porušení nařízení REMIT stanoveny a uplatňovány jednotně ve všech členských státech. Pokud se po dokončení procesu provádění článku 18 pozměněného nařízení REMIT ukáže, že pro zajištění účinného provádění nařízení REMIT II je nezbytné sjednotit definice trestných činů a sankcí za úmyslná a závažná porušení nařízení REMIT, může Komise v této souvislosti znovu zvážit, zda je zapotřebí další harmonizace na úrovni EU.